

циентка“, сластолюбивиятъ Костаки отворилъ вратата; но веднага Х. Димитъръ врѣхлетѣлъ отгоре му, скритиятъ ятаганъ лъсналъ, и гъркътъ билъ прострѣнъ мъртъвъ. Слугата на гърка, за да не бжде обвиненъ въ убийството, билъ затворенъ въ една стая съ ключъ отвънъ. Веднага следъ посегателството Х. Димитъръ и Дишлията избѣгали надолу по рѣката, изкачили се на Хамамъ-баиръ, и въ хралалака захвърлили окървавеното си облѣкло. Тамъ билъ по-малкиятъ братъ на Хаджи Димитъръ — Тодоръ, който донесълъ сѣщинскитѣ имъ дрехи и чакалъ. Атентаторитѣ се преоблѣкли и си отишли, следъ като оставили кървавия ятаганъ въ кѣщата на попъ Юрдана.

По поводъ на това убийство, властитѣ арестували около 50 души, между които билъ и самиятъ Хаджи Димитъръ; но това убийство било тъй майсторски скроено, че истинскиятъ убиецъ не можалъ да бжде откритъ, и всички заподозрѣни били освободени.

Въ края на сѣщата година, следъ една бурна декемврийска нощъ, Сливенъ осѣмналъ предъ друго едно грозно и потресно събитие — посичането и обира на сѣдията Али-ефенди, който съ своитѣ жестоки присѣди пълнѣлъ затворитѣ съ осѣдени българи и озлочестилъ много семейства.

Нападението било извършено отъ четата на Панайотъ Хитовъ. Хаджи Димитъръ не участвувалъ въ него, но знаелъ, какъвъ планъ се кроялъ и кои били изпълнителитѣ му. Покрай виновнитѣ много невинни семейства били арестувани. Хаджи Димитъръ билъ подозрѣнъ въ съучастничество и трѣбвало да се крие. Обаче, вмѣсто него, пострадали неговитѣ родители и двамата му братя, които били тикнати въ затвора заедно съ още триста души сливенци и селяни отъ околността на Сливенъ. Отъ тѣхъ 99% били невинни клетници! Следъ дълги разтакания отъ следственитѣ власти, двестѣ души били освободени, обаче на петдесетъ души овиснала присѣдата. Последнитѣ били пратени да гниятъ въ одринския затворъ. Други пъкъ петдесетина умиратъ отъ изтезание.